

שַׁבָּת לַהַמִּירָה

יב תשרי התשפ"ג
מפטירין וְיִדְבַר דָּוִד לַה'
(שמואל-ב כב, א)

פַּרְשַׁת הַאֲזִינוּ

סיפור לשבת

"שֵׂאֵל אֲבִיךָ וְיַגִּדְךָ יִקְנִיךָ וְיֹאמְרוּ לְךָ" (לכ, ז)

יהודי עשיר וירא שמים שזכה לתורה וגדולה במקום אחד. היה לו יער שחכר מהפריץ לחטוב עצים ולמוכרם. אך בהגיע חודש אלול היה מתנתק מכל עסקיו ונוסע לראדין לשהות ולהתעלות במחיצת החפץ חיים ובחברת בני הישיבה עד מוצאי יום הכיפורים. באחת הפעמים, היה זה בין כסא לעשור, הסיח דאגתו בפני הח"ח: מתפרנס הוא בכבוד מהיער שחכר לעשרים שנה. בנה שם את מעונו והקים מנסרה בסמוך שם מנסרים את העצים לקורות מהוקצעות ומוכרים אותן ברווח נאה. והנה פתאום מכר הפריץ את היער לאדם אחר והלה מערער על תקופת החוזה ומבקש לנשלו מפרנסתו. הגישי נגדו תביעה העומדת לדון בבית משפט בחול המועד סוכות. על כן מבקש שיברכו הח"ח שיזכה במשפט.

"היכן יערך המשפט" - שאל הח"ח. "בפינסק הסמוכה" - ענה האיש. "אם כן, עליך לשוב מיד לביתך" - הורה הח"ח - "עליך להמצא סמוך למקום המשפט ולהתכונן לקראתו".

טען האיש: "במה אוכל להתכונן. כבר שכרתי עורך־דין והטענות ידועות וברורות וההכנה האמיתית למשפט היא פה, בכרכת הרבי ובהתעלות במחיצתו ביום הקדוש. ביתי בפאתי היער. הרחק ממקום ישוב. אם אסע לביתי, לא יהיה לי מנין ביום הכפורים!"

אך הח"ח בשלו: "עליך להמצא עכשיו בביתך"! בשברון לב עשה דרכו חזרה לביתו. הלילה ירד. חשכה השתררה וסערת גשמים הקדירה עוד יותר את מצב רוחו.

לפתע נשמעו נקישות רמות. קולות נואשים קראו לפתוח את הדלת. ארבעה אנשים נוטפי מים כשלו פניהם. סיפרו שיצאו לטיול בעיר והופתעו מהסערה העזה, כשלו במהמורות ובוססו בבוץ עד שראו אור מרחוק... ומבקשים הם מסתור... מיד נטל מהם גלימותיהם לייבוש, הצית אש באח, שפת מים והציע אוכל. שבה אליהם רוחם, והחלו מגלגלים עמו שיחה: מה מעשהו כאן בפאתי היער? הוא סיפר להם את כל מה שאירע לו, על העברת הבעלות על התנכלות הקונה החדש. השתתפו בצערו וחזקו לבו שהאמת וודאי תצא לאור. חייך בספקנות ואמר: "אין זה מובן מאליו, כאשר פריץ מגיש תביעה נגד יהודי..."

בחול המועד סוכות נערך משפטו ומה מאד הופתע לראות שהשופט היושב בדינו הוא אחד מארבעת אורחיו שפקדו ביתו בליל הסערה. מובן שזכה בדינו, למרות שהיה זה הפריץ שביקש לנשל יהודי מפרנסתו...

{ מים חיים - ח"ח עה"ת }

אשא עיני

בוחה הגדול של הראיה והשפעתה על חיי האדם

פרק א' ומעין עולם הבא יום שבת מנוחה וכתב בעל ה"בית אברהם" זיע"א (פ' בראשית), שבשכר שמירת העינים זוכה האדם לנעם אור השבת, וזאת מפני שיום השבת הוא מעין עולם הבא, כמו שכתבו חז"ל שהשבת היא אחד מששים בגן עדן, ולכן בשכר שמירת העינים, גם בעולם הזה זוכה השומר עיניו לאור שמחת השבת ולענג ונעם השבת אשר היא מעין עולם הבא, ורמז יש לכך בפסוק (שמות טו טז) "וְיֹאמְרוּ פִּי ה' נָתַן לָכֶם אֶת הַשַּׁבָּת", לרמז שאור השבת תלוי בקדשת העינים. עד כאן דבריו.

ואפשר לבאר, שמשום כך תקנו חז"ל להדליק נרות שבת בכניסתה של השבת, וזאת מפני שידוע שכתוב בספרים שעל ידי הסתכלות בנרות השבת מתקן האדם את מה שפגם בהסתכלות אסורות, ולכן תקנו חז"ל להדליק נרות בכניסת השבת וזאת בכדי שגם מי שפגם בעיניו במשך ימות השבוע, ירחמנו ליצלן, פאשר מגיעה השבת יסתכל על נרות השבת, וישב ורפא לו, ועל ידי כך יזכה אף הוא לאורה הגדול של שבת המלכה.

ואפשר להוסיף, שזה הטעם שכתבו חז"ל (ברכות מג), שמי שפגה עיניו יתראו עיניו בהסתכלות בנרות השבת קדם הקדוש. והנה כל כהות העינים נהיה על ידי פגם העינים, כמו שכתבו חז"ל (תנא דבי אליהו זוטא פ"ג), ולכן על ידי שמסתכל בנרות שבת הוא מתקן זאת, וישב ורפא לו.

ר"ת	יציאה	כניסה	
ירושלים	18:51	17:41	19:32
תל אביב	18:53	17:57	19:29
חיפה	18:52	17:50	19:30
באר שבע	18:53	17:59	19:32

הבן איש חי

שלא יצטרך להתיר קשרים:

ברכה, ויזהר שישים השדרה של הלולב כנגד פניו בעת הברכה והנענוע, ואסור לאכול קודם שיברך על הלולב:

קטן חריף מתחלת חמש שנים חייב אכיו לחנכו במצות סוכה, ואינו חריף מתחלת שש שנים, ויש אומרים: חריף עד שיגמור החמש שנים, ואינו חריף עד שיגמור שש, והנשים אף על פי דמן הדין פטורים משום סוכה מצות עשה שהזמן גרמא, עם כל זה אם ישבו בסוכה יש להם שכר מצוה:

חולה אפילו חש בראשו או חש בעיניו פטור אם יש לו מנוחה חוץ לסוכה, ואם אין הפרש חייב, אבל לילה ראשונה אפילו חולה חייב לאכול כזית בסוכה, והמצטער מפני הריח או יתושין וכיוצא פטור מן הסוכה, מיהו צריך שיהיה לו צער שיעור שדרך בני אדם להצטער בו, אבל אם הוא מפונק ומצטער על דבר מועט אינו פטור, וכל זה דוקא אם יצא מן הסוכה ינצל מצער זה, אבל אם אף על פי שיצא יגיע לו זה הצער של ריח או יתושין וכיוצא אינו יכול לפטור עצמו מן הסוכה, וסוכה שישנים בה בני אדם הרבה ואינו יכול לישן בפשוט ידים ורגלים, לא חשיב זה צער לפטור עצמו בכך ולצאת מסוכה:

ההקפות בלולב בכל ימות החג יוכל להקיף את התיבה שבבית הכנסת אף על פי שאין עליה ספר תורה, דאין הנחת ספר תורה על התיבה מעכבת בדבר ההקפות כי העיקר לפי הסוד בזה הוא התיבה, מיהו אותם בני אדם שאין הולכים לבית הכנסת מחמת אונס ומניחים כסא אחד מן הבית ומקיפים אותו אין זה כלום דאין זה נחשב "תיבה", ועם כל זה נראה ליי- מי שהוא חולה ואי אפשר לו להקיף תיבה בבית הכנסת יניח כסא בביתו ויניח עליו ספר תנ"ך ויקיף כדי שלא לבטל מצות ההקפה, והשם יתברך ברחמיו לא ימנע טוב להולכים בתמים:

יברך "על נטילת לולב" ו"שהחיינו" קודם שיטול האתרוג, אבל הלולב יטלנו בידו קודם שיברך, ואם כרוך בגד על ידו משום חבורה יסירנו קודם הברכה משום חציצה, ויש אומרים שסייר גם הטבעת מאצבעו, ואם שכח ולא הסיר יטול שנית בלא

בכל לילה ישלח קערה תבשיל לאיזה עני, והוא חלק שבעה אושפזין קדישין, והסוכה היא צילא דמהימנותא וזכר לעניי כבוד לכן לא ינהוג בה שחוק וקלות ראש, גם לא יכניס קדרות וקערות גדולות של תבשיל שדרכם להניחם בבית התבשיל, וכן לא יניח בה כד הגדול של המים, והנר אחר שכבה יסירנו מן הסוכה ולא יסיר שם אחר שכבה וכנוצר בלבוש, גם לא ירחץ בתוך הסוכה כלים ואפילו כלי אחד בלבד וכנוצר באחרונים, מיהו כלי קטן ביותר ששותין בו קהו"א (קפה) אם הוא לבדו- לית לן בה, ועביט מי רגלים לא יכניס לסוכה אף על פי שדרכו בשאר ימות השנה להכניסו בחדר שהוא ישן בו, מיהו תשמיש המטה מותר בסוכה:

אסור ליהנות מן האוכלין שתולין בסוכה לנוי בכל יום טוב כולו דהוקצו, ומותרין בליל אסור חג אם לא חל בשבת, ואם נפלו ביום טוב מוקצין הם ואסור לטלטלם אלא יביאו קטן בן שלוש או ארבע שנים ויטלטלם למקום אחר להצניעם שם עד אחר יום טוב; ואפילו קיים לחצוץ שיניו אסור ליקח מן הסוכה ואפילו מן הדפנות, מיהו אם ירדו גשמים יסיר הסדינין שתולין בדפנות דוקא כדי שלא יתקלקלו, לפיכך כשתולה הסדינין בדפנות קודם יום טוב יזהר שלא יתלם על ידי קשרים, דאם כן אם ירדו גשמים ביום טוב אסור להתיר קשרים של קיימא, אלא יתלם באופן

ספר חרדים

פרק נט

יסורי ארץ ישראל הם מזבח כפרה

והנה תבנת 'וְהָיָה' אֶצֶל מִצְוֹת 'שִׁיבַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל רְמוֹז לְשִׁמְחַת הַמִּצְוָה, וְסִמְכוּת הַפְּרָשָׁה לְעִמְלֵק רְמוֹז לְחֻרְדָּה בַּמִּצְוָה מְהַרְצוּעָה הַתְּלוּיָה בְּאֹרֵי, וְיִסּוּרֵינִי שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֵן מִן הָאֲמוֹת מִכְּפִישֵׁי הַתּוֹרָה הֵן מִן הַחֵלְאִים, מִזְבַּח פְּסָחָהּ הֵם, כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה לג, כד) 'וְכָל יֹאמְרֵי שִׁכְנֵי חֵלְיֵי הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּהּ נִשְׂא עֵוֹן'. וְהָ רְמוֹז גַּם כֵּן פְּסוּקֵי זֶה בְּסוּפֵי תְּבוֹת (דברים כו, א) 'וְהָיָה כִּי תָבֵא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה', נכ"ה, וְהוּא לְשׁוֹן מְנַפֵּה לֹא מִן הַדְּמַיִם, וְכִדְפָרֵשׁ רַש"י פְּסוּקֵי (במדבר כו, ב) 'אוֹלֵי אוֹכַל נֶפֶח בּוֹ'. וּפְרוּשׁ הָעֵנָן, שְׁעַל יְדֵי הַצְּדוֹת שֶׁבְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִתְנַפְּסִים וּמִתְמַעְטִים הַצְּדוֹת, וְהָעָם הַיֹּשֵׁב בָּהּ נִשְׂא עֵוֹן, וְכִתִּיב (דברים לב, מג) 'וְכִפַּר אֲדָמְתוֹ עֲמוּ'. וְדוֹקָא בְּעֲדוֹת קָלִים שֶׁשָּׂבִים וּמִתְחַרְטִים עֲלֵיהֶם, וְיִסּוּרֵינִי אֵלּוּ מְמַרְקִין, וּבְעֵת מוֹתוֹ שֶׁל אֲדָם הוֹלֵךְ נִחְאוֹ לְגֵן עֵדֵן.

עונש החוטאים בארץ ישראל

אֲבָל הַבָּאִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֵין שְׂמִים עַל לֵב כִּי הֵם בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ וּמִדְרֵי וּפּוֹשְׁעִים, וּמְרַבִּים בְּמִשְׁתָּאוֹת שֶׁל סְעוּדַת מְרֵעוֹת וּמְרֻזָּחִים, עֲלֵיהֶם הַכְּתוּב אֹמֵר (ירמיה ב, ז) 'וְתִבְאוּ וְתִטְמְאוּ אֶת אֶרְצֵי וְנַחֲלֹתַי שְׂמֵתֶם לְתוֹעֵבָה', וְכִתִּיב (ישעיה א, יב) 'כִּי תִבְאוּ לְרֵאוֹת פְּנֵי מִי בְקֶשׁ זֹאת מִיָּדְכֶם רִמֶם חֲצֵרִי'. וְלֹא יַעֲלֶה עַל לִבְּם שְׂאֵרֵי מוֹתֶם יִשְׂאָרוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲלָא בְּמוֹתֶם יִגְרְשׁוּם חוּצָה כְּכִלְבִּים. וְהָ לְשׁוֹן פְּרָקֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (פרק לד): וְכָל הַרְשָׁעִים הַמְּתִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִפְשׁוֹתֶם נִשְׁלָכוֹת [בְּקָלְעַ] חוּצָה לְאֶרֶץ, שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל א כה, כט) 'וְאֵת נֶפֶשׁ אִבְיָךְ יִקְלְעֶנָה בְּתוֹךְ פֶּךְ הַקָּלַע'. וְלַעֲתִיד לְבֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹחֵז בְּכַנְפוֹת הָאֶרֶץ וּמְנַעֵר אֹתָהּ מִכָּל טְמֵאָה וּמְשַׁלְּכֵן לְחוּצָה לְאֶרֶץ, שֶׁנֶּאֱמַר (איוב לח, יג) 'לְאֲחוּזֵי בְּכַנְפוֹת הָאֶרֶץ וַיִּנְעֲרוּ רְשָׁעִים מִמֶּנָּה'.

ספר חסידים

סימן י"ח [המשך]

דרך חכמים ותלמידיהם שלא יתפלל אלא כשהן עטופין. תיקון המקום כיצד- יעמוד אדם במקום נמוך ויתפלל ויחזיר פניו לכתלים וצריך לפתוח החלונות או פתחים נגד ירושלים להתפלל נגדם שכן מצינו בדניאל 'זכוין פתיחן לי בעילתי' נגד ירושלים וקובע מקום לתפלתו דאין מתפללין לא בחורבה ולא אחורי בהכ"נ אא"כ החזור פניו ל"ב"ה ואסור לשבת בצד העומד בתפלה או לעבור לפניו עד שיתרחק ממנו ד' אמות. לא יעמוד במקום גבוה ג' טפחים או יותר ומתפלל ולא על גבי מטה וספסל או כסא. היה עומד בבנין גבוה אם יש בו ד' אמות אורך על ד' אמות רוחב שהוא שיעור הבית הרי הוא כעליה ומותר להתפלל בו. אכן אם היה מוקף מחיצה לכל רוחותיו אע"פ שאין בו ד' אמות מותר להתפלל בו. השווית הקול כיצד- לא יגביה הקול בתפלתו ולא יתפלל בלב אלא מחתך הדבר בשפתיו ומשמיע לאוזניו ולא ישמיע קולו אלא אם כן היה חולה או שאינו יכול לכויין עד שישמיע קולו הרי זה מותר ובלבד שלא יהיה בצבור שלא תטרף דעתו של שומע קולו. הכריעה כיצד- המתפלל צריך לכרוע חמשה כריעות בברכה ראשונה תחלה וסוף ובמדידת תחלה וסוף וכשגמר את התפלה כורע ומשתחוה ופוסע ג' פסיעות לאחוריו כשהוא נותן שלום בשמאלו שהוא ימין של הקב"ה ואחר כך בימינו מגביה את ראשו מן הכריעה וכשהוא כורע כורע בברוך וכשהוא זוקף זוקף בשם כל אלו הכריעות צריך שיכרע עד שיתפקקו כל חליות שבשדרה ויעשה עצמו כקשת ואם שחה מעט וציער את עצמו ונראה ככורע בכל כחו אינו חושש. השתחויה כיצד- אחר שהוא מגביה עצמו וראשו יושב לימין ונופל על פניו ארצה ומתפלל בכל חתוננים שירצה ואסור לעשות השתחויה על האבנים אלא במקדש כמו שפורש במסכת ע"א ואין אדם חשוב רשאי ליפול על פניו אלא אם כן יודע בעצמו שהוא חשוב כיהושע אבל מטה הוא על פניו ואינו כובש פניו בקרקע.

חידושים לפרשה

"ויבא משה ויך את כל דברי הסיקרה הזאת באזני העם, הוא והושע בן נון". (דברים לב, מד)
 פירש"י: "הוא והושע בן נון" - שבת של דיוני היתה, נטלה רשות מזה ונתנה לזה (סוטה יג, ב). העמיד לו משה מתורגמן ליהושע, שהיה דרש בחייו, כדי שלא יאמרו ישאל: בתי רבך לא היה לך להרים ראש (ספרי לא, א) ונלמה קוראנהו פאן "הושע"? לומר שלא זחה דעתו עליו, שאף על פי שנתנה לו גדלה, השפיל עצמו פאשר מתחלתו (ספרי לב, מד). עכ"ל רש"י ז"ל. ונ"ל בס"ד שרמוז בפסוק שיהושע נשאר ענו כאשר בתחלה, ולא זחה דעתו עליו, שכן "והושע בן" הם אותיות "שבו צננה", לומר שהזכירו כאן בשמו הישן, לומר שיש

בו ענוה גם עתה כשזכה לגדולה זו. (תחילת תשע"ד, שבת תשובה) ונ"ל בס"ד להוסיף, שעל פי דברי רש"י הנ"ל מהספרי, יובן מה שדימה כאן משה ליהושע: "הוא והושע בן נון". שגם במשה רבינו, כאשר בא הכתוב לגלות ענוותו, נחסרה אות י', כמו שאמרו חז"ל בכתוב: "והאיש משה ענו מאד", שהיה ראוי לכתוב "עניו", אך מפני ענוותו של משה החסיר י'. הנה בדומה לזה גם יהושע בעת שנתגלתה ענוותו, שגם כשעלה לגדולה עדיין השפיל דעתו כמו שמעיד עליו הכתוב, וגם בו החסיר אות י'. וממילא ידוע כי אות י' רמז לענוה, שכן הוא הקטן שבאותיות, כדאיתא בספרים הקדושים, ולכן נבחרה אות י' לרמוז ענוה גם במשה וגם ביהושע.

{ 'תורת מאיר' | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א }

וישמעון ישרון ויבטח וגו' (לב, טו)

שתי אחיות נשאו לאנשים. אחת לעשיר ואחת לעני, והיה משנים רבות אחרי נשואיהן, נסעה עוגיה לבקר את אחותה העשירה. והנה כאשר קרבה אל הבית יצא לקראתה משרת לבוש בגדי משי ושאל לשמה, כי כן דבר בעל הבית למשרתיו, להודיע מקודם שמות המבקרים לגברת הבית. כשנכנסה אל הבית, נבהלה למראה עיניה, יופי האולמים עם כלי השרת, המרבדים אטון מצרים, ברק הפנינים והמרגליות המשובצים בטבעות והנוזמים שעל אחותה העשירה, ושמלות המשי שעליה, והמשרתות הסרות למשמעתה - כל אלה הריבו את עיניה ועמדה מבלי נוע והסתכלה באחותה להכירה אם היא זו ולא אחת. כי לא האמינה למראה עיניה ולמשמע אונה רום עשרה, גדלה ותפארתה, עד כי לאשת המלך כל זה יאתה. כאשר נסבה השיחה בין האחיות על דבר מצבן בחיים, הביעה האחיות העניה את תמונה על הפנים הדלים והרוזים של אחותה העשירה, ואשר רוח עצבות שפוכה עליה. הגידי לי, אחותי תמתי, שאלה העניה את העשירה, מדוע פניך דלים ורוזים, כלום חסר לך דבר מה? כמדומני שלו בקשת מבעליך יונות ואווזים צלויים בכל יום, לא היה מונע ממך, ומדוע כה את עצובה ואין כל בת צחוק על שפתיך? הלא דבר הוא? ותען האחיות העשירה ותאמר, האמיני לי אחותי, אם אינם בעלי עשיר גדול הוא ובין אילי המדינה יחשב, ואיננו מונע ממני דבר, שמלות ועדי זהב עליהן, אבנים טובות ומרגליות הוא מביא עבורי בכל יום, מאכיל ומשקה אותי ממעדני מלכים. אולם כל זה איננו שוה לי, כי איננו מתחשב עם דעתי כלל וכלל, ובדבר הזה הנני כאחת השפחות בעיניו. יש שהוא מבזני בפני כל, יורק בפני וקולו כקול שחל, צועק ככרוכיא להכלימני בעיני כל רואי תמה אני, אם גורלך, אחותי, לא טוב מגורלי, הן אמנם עניה את אן לך פנינים ומרגליות, רק שמלתך לעורך, אין לך משרתים, רקחות ושכחות, אבל בעלך הלא נוהג בך כבוד, מתחשב עם דעתך ומכבדך בפני כל, ומפני זה לא נראה כל עצבות על פניך, ואדרבה שמחה את בחלקך בחיים, כי הלא לא שפחה את אלא גברת, ומה בצע בכל השירות שלי, אם אין לי רשות לפתוח פי ולהביע דעתי אפילו בעניני הבית, ומכשי"כ בעניני מסחרו. וכן הדבר בתורתנו הקדושה, יש שמלבישים את התורה בגדי משי ותולים פנינים ומרגליות על צוארה, פעמוני זהב ורמונים, מניחים אותה על שולחן הזהב ומשמשים בקודש טפיות משי מסביכים אותה מכל הצדדים, ואח"כ מעמידים אותה בארון הקודש מעשי ידי צייר, ומנורות זהב מוארות על ראשה. אולם כל זה איננו שוה לה תורה, כי מכעיסים ומצערים אותה על כל צעד ושעל, אינם שומעים בקולה, ואינם נמלכים בה, אוכלים נבלות וטרפות, מחללים שבת ומבזים כל קודש, והתורה צועקת ככרוכיא: פשטו מעלי את עדי הזהב, הסירו מעלי את מחרוזות הפנינים והמרגליות, ובלבד שלא תרמסוני ברגלים. אולם בקהלות העניות בישראל, אם אמנם אין ביכלתן להלביש את התורה בגדי משי לצוארה פנינים ומרגליות ואבני חן, אבל נוהגים בה כבוד גדול, על פיה יצאו ועל פיה יבואו, נמלכים בה ואינם סרים מדבריה ימין ושמאל. כמאמר הכתוב "בי מלכים ימלוכו", העניות הזאת יאה לתורה יותר מהעשירות המופרזה של אלה, המבזים אותה כרבים, כפרוש רש"י עה"ב, שמנת עבית כשית וגו' וינבל צור ישועתו, גנהו ובוזהו, כמו שנאמר (יחזקאל ה') אחוריהם אל היכל ד' וגו' אין נבול גדול מזה". { חפץ חיים על התורה }

נצור לשונך מרע

הלכות רבילות | כלל ב סעיף ד

ולפי זה, אם שתף אֶחָד רִצָּה להסתלק בַּנְדוּן הַעֶסֶק שְׁלוֹ מִשְׁתָּפוֹ, פִּי חֶשֶׁב, שְׂאֲחָרִים יִשְׁתַּפְּפוּ עִמּוֹ, וְלִבְסוֹף לֹא עֲלֵתָה בְּיָדוֹ, (וכן בַּקְּהָא אֲנָא הִתְחַן מִהַשְׂדוּף שְׁלוֹ), (זו אסור לגלות דבר זה להשתף הראשון ש'לו, אף דקבר נשמע דבר זה באפי תלתא או יותר, וכמו שכתבנו בסעיף ג', דבנדאי ינקט לה גלבו על שתפו על דבר זה, שרצה להסתלק מאתו, וכמו שכתוב בַּיִפְתָּח { שופטים יא ז' } : ומדוע בַּאֲתָם אֵלֵי עִתָּה פֶּאֶשֶׁר צַר לָכֶם, וְפִן יִהְיֶה סִבָּה, שֶׁיִּבְטַל עַל יְדֵי זֶה שְׁתַּפּוּתָם, או שִׁיֵּצֵר לוֹ מִמַּחַת זֶה, וְכִמּוֹ שֶׁכֶּתֵב הַרְמָבֵם { הלכות דעות פרק ז', ה'לכה ה' }, וְהִמְסַפֵּר לְחֶבְרוֹ דְּבָרִים שְׂגוּרָמִים וְכוּ' לְהִזְיֵק חֶבְרוֹ בְּגוּפוֹ אוּ בְּמוֹנוֹ אוּ לְהִצְרֹר לוֹ אוּ לְהַפְחִידוֹ, הָרִי זֶה לְשׁוֹן הָרֵעַ.

(ז) אסור לגלות דו. וכן הרב שנסע מעירו לבקש לו עיר אחרת אך לא עלתה בידו, אין לבני העיר האחרת לגלות דבר זה לאחד מאנשי עירו הראשונה מטעם זה הנל. ואף שכבר נשמע דבר זה בפני הרבה אנשים, ובודאי לבסוף יתגלה זה להם, אעפ"כ אסור, משום דכל אחד מאנשי עירו הראשונה יתרעמו עליו עבור זה שדבר זה איננו להם לכבוד, ורבילות מיקרי ואסור בכל גווני וכלל. (באר מים חיים)

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות

עמותת "בצדקה תמונני" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת פלכלית ע"י מתן סיוע פלפלי רחב היקף. העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

- חלוקת סלי מזון שבועיים
- מתן מוענה לחוסרים ביתיים בסיסיים
- חלוקת סלי לידה לילודת ולתנוע
- ועוד פעילויות ותמיכה בחגים ומועדים

לתרומות:
 בנק לאומי (10) | סניף 858 | מס' חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104
 קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965
 ניתן לתרום גם דרך "גדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:
 alon@gamah.org - אימייל לכל מטרה
 אתר הגמ"ח - WWW.GAMAH.ORG
 054-4785404 | 054-6091685

עומק הדין

[המשך משבע שעבר]

הקב"ה בעומק דינו מסתכל על האדם בפנימיות שלו ודן אותו, יהודים יקרים המעשים החיצוניים שאנחנו עושים הם נובעים מפנימיות משורשים פנימיים, מנימים דקים מנגיעות, מדות לא מתוקנות מחשבונות אנוכיים וההסברים יבואו בהתאם שלא יתגלה הדבר ואז האדם מסביר את עצמו.

אני אספר לכם מעשה יהודים יקרים תשמעו דבר אחד פלא פלאות, הים לי מקרה לא מזמן מאד מענין אתם תאהבו את הסיפור הזה, בא אלי בן אדם אומר לי תשמע יש לי קרוב משפחה שיש לו בן נכנס בו רוח רעה ומדברת לו מתוך הבטן, והם לא יודעים מה לעשות הלכו למקובלים הלכו לזה ניסו עם סטטוס קוו תדבר עם זה פה שם, לחשים שמות קריאות שופרות יורד קצת עולה קצת חוזר עוד פעם, מה לעשות, אמרתי לו תביא לי את הילד רוצה לראות אותו, בא הילד ילד אני יודע בן 10, ואבא שלו, שואל אותו מה קרה, אמר לפני חודש 11, ואבא אומר כואב לו הבטן כואב לו הבטן והוא מתחיל להגיך שהוא שומע מישוה מדבר איתו ואומר לו ככה וככה וכל מיני דברים וזה ופה ושם, וכשהוא לומד גמרא מפריע לו מפריע לו לא רוצה ללמוד גמרא, שאלתי אותו מה עוד, אפשר לדבר איתו אני יכול לשמוע את הרוח שנמצאת בפנים? אמר לא שומעים אותה אבל מדברים איתה והוא מדבר במקומו, הילד מה ששומע מההוא הוא אומר במקומו. טוב, דבר איתו, מתחיל לדבר, מה זה מתחיל לדבר, הוא קורא לההוא, איך קוראים לההוא קוראים לו דוד, עם הרוח, דוד אתה שומע אותי? אז הילד הזה שקוראים לו ראובן אומר כן. זה דוד מדבר או ראובן? אז הוא אומר דוד. שואל אותו אתה מכיר את זה שעומד כאן אני אומר לו תשאל אותו אם הוא מכיר אותי, אז הוא אומר- הוא אומר שהוא לא מכיר אותך אז הוא אומר לו זה אמנון יצחק שמעת עליו? הוא אומר לא. לא שמעתי עליו. מה אתה רוצה? אני לא רוצה לעמוד פה לדבר, זה התשובות שהוא אומר, טוב שמעתי את הדברים, אמרתי והוא אומר שהוא לא עונה לידי, אמרתי אבל לא נסמך על דעתי קח אותו לרב שלי, לקחתי אותו עם הילד לרב, טוב, בינתיים היהודי הזה הוא מספר לי בדרך שבעצם הוא לא אבא שלו, הוא אבא חורג שלו הוא פשוט נשא את אימו עם הבן, לקח גרושה עם בן. טוב הגענו לרב, הרב שומע את הסיפור אומר טוב, תשאל אותו אם הוא מכיר אותי, אותם שאלות הוא שואל, אמר הוא לא מכיר, טוב שאל עוד כמה שאלות, לא ענה הילד אומר ככה אומר ככה ואתם רואים שהילד ככה מסתכל

עם העיניים ועושה כל מיני.. הוא אומר אבא כואב לו כואב לו וככה. טוב קיצורו של דבר אומר לו הרב תשמע, תגיד לרוח שאנחנו שתינו גזורים עליה שתצא עכשיו, אז ההוא אומר הרוח את שומעת מה שהם אמרו, אז היא אומרת אני לא יוצאת, לא יוצאת, טוב אני מסתכל על כבוד הרב אני אומר לו מה כבוד הרב אומר, אומר לי זה לא נראה לי, אז ההוא מנסה לשכנע אותנו האבא, תשמעו הילד מתחיל ללמוד גמרא מפריעה לו הרוח, אמר הרב תביא גמרא איזה גמרא אתה לומד תוציא את הגמרא לקח מהזה, תתחיל ללמוד, מתחיל הילד ללמוד איזה גמרא למדת אומר לו מתחיל לקרוא קורא, קורא קורא, תסביר מה אומר פה מה רש"י אומר הילד מסביר מתקדם ככה איזה חצי דקה דקה, לא רואים כלום, הרוח לא מפריעה אז האבא אנחנו שואלים אותו נו הנה הוא קורא לא קורה כלום, אז האבא אומר לו אתה לא מרגיש כלום? אומר לו כן עכשיו מתחיל לכאוב לי קצת הבטן, מתחיל לכאוב לו הבטן, טוב, מתחיל לכאוב הבטן, טוב יהודים יקרים אני פה הפסקתי את הענין, אמרתי לרב אני מבקש להוציא את הילד, הוציאו את הילד, אמרתי לרב כבוד הרב אני חושב שילד יש בעיה חסר לו צומי, הרב אומר לי מה זה צומי, אמרתי לרב חסר לו תשומת לב, זה האבא מתחתן עם האמא עכשיו הם זוג חדש טרי, הילד היה תמיד עם האמא בא אחד אחר תופס את מקומו של הילד, הילד יש לו בעיה הוא לא יכול להכנס ביניהם, תצא תלך תשחק וזה.. בינתיים הילד נדחק לפינה, הילד מחפש תשומת לב, בדה מלבו יש לו רוח, אה הוא מטפלים בו 24 שעות, כל הזמן תקשורת חוץ תקשורת פנים, הרב אמר שגם הוא חושב שזה הבעיה, אז הוא אמר צריך לקחת אותו לרופא, צריך לקחת אותו לרופא, אז אמרתי ככה הקב"ה הבריק לי בעיה, אמרתי כבוד הרב יש לי רעיון אני חושב שזה הפתרון, מה? נכניס את הילד ואנחנו נגיד לו שכבוד הרב פסק שאתה צריך לתת לו זריקה בכזה גודל בתוך הבטן ולשאוב את הרוח החוצה וזה יהיה התרופה שלו אין ברירה אחרת, הילד נכנס הסברנו לו מה הולך להיות, "למה למה.. לא, לא כואב לי כבר לא כואב לי", למחרת אני שואל את ההוא ששירך בינינו שאומר לי ההוא בריא נהיה, אמר לו לא זוכר מההרוח לא רוצה לזכור אותה, פוגש אחרי שבוע לא התעורר הרוח, לא התעורר הרוח, הילד נהיה בריא. אתם יודעים היה אצל מקובלים אמרו לו כן מדברים איתו שומעים, סטטוס קוו.. הכל חריט בריט אין שום דבר, יש לו בעיה של תשומת לב מסכן ילד לא נותנים לו תשומת לב, כזה שורש, התוצאות נראות. אבל זה הכל בעיה קטנה תעניק לו קצת תראה ילד חדש.

הלב חוקר, אם הוא רואה ללב שמואל הנביא לא רואה כלום, וחוקר לבב מי רואה? יש עוד בחינה יותר עמוקה, שהקב"ה חוקר ובוהן כליות, כליות יועצות- שמה מתחילים כל הענינים. יהודים יקרים אם כן אין לנו שום הבנה בדינו של הקב"ה, אבל אנחנו נראה דבר אחד מדהים, ובראו מפה בעזרת ה' נתחזק בימים האלה לקראת יום הדין להבין איך לכלכל מעשינו לפני שנגיע ליום הנורא ר"ה, אנחנו רואים מה זה מה זה בחינה של הקב"ה, בוהן כליות אני ה' חוקר לב בוהן כליות ולתת לאיש כדרכיו כפרי מעלליו, עד עכשיו שמענו מה זה מיצוי דינו של אדם, אם מעשיו הם בתכלית השלמות ואם ללבבו טהור וזך או לא, אבל אם הגיע אדם למדרגה זו שבשלמות שכביכול מסתכל בלבבו, אדם כבר שלם מסתכל בתוך לבו ומעיד על עצמו שהוא כבר שלם, יש אדם נגיד שהוא במדרגה כזאת, אז הוא לא צריך לדאוג, נכון? אם הלב שלם וגם הקב"ה לא יכול למצוא בפנים כלום, כי הכל מאה אחוז אדם כזה לכאורה לא צריך לדאוג מיום הדין, נכון? לא נכון.

[המשך בשבוע הבא..]

מתוך שיעורו של כבוד הרב
אמנון יצחק שליט"א
במלון כינר, טבריה.
20.07.1995 למנינם
לשמיעת שיעורים והרצאות
חייגו
(גם מטלפון כשר)
02-3724787

להצלחה בעסקים
בן ציון בן הנה
לעילוי נשמת
אליס בת פרלח

לזיווג הגון מהרה
אבנר מואיז בן משה
שלימי בן רינה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
איבון ספינוי בת פרידה,
חיים בן ברכה
שולה בת חנה

לעילוי נשמת
שרה בת רבקה
דוד בן רבקה
חנה בת רומיה ע"ה

ניתן להשיג 'קובץ מלוטט בבעיות השעה בעניני כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או בחינם במייל refaelyhu@gmail.com

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה

להצלחה למוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'
לרפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
יוחאי בן סילביה
שרון

לרפואה שלמה מהרה
תמר בת שלמה

לרפואה שלמה מהרה